

lykkedes mig ikke. Nu vil jeg meget ønske, at vi i det kommende Udvalg kunde blive enige herom, og at den højtærede Justitsminister vilde yde sin Tilslutning dertil, saaledes at vi virkelig kunde faa en Paragraf ind, der forbød Børns Tobaksrygning paa Gaden. At forbyde Børns Tobaksrygning i det hele taget ved jeg saare godt er ganske urimeligt, det kan slet ikke nytte, Tobaksrygningen kan foregaa rundt omkring i Smug alle Vegne. Men jeg anser det ikke for umuligt at forbyde Rygningen paa Gaden, og jeg tror, at det har en uendelig stor Betydning, fordi de allerfleste Drengene kun giver sig til at ryge, fordi de skal ud og vise sig paa Gaden som flotte Karle. Det er slet ikke, fordi det smager Børnene, de skal ligefrem overvinde sig til at ryge, men kan de komme ud og vise sig for de andre som flotte Fyre med Cigar i Munden, saa vil de gerne være med. Jeg tror, at vi vilde kunne faa Børnenes Tobaksrygning skudt ud til en langt senere Alder, hvis vi forbød dem at ryge paa Gaden. Jeg kan ikke indse, at det skulde være umuligt at gennemføre et saadant Forbud. Det samme gælder Børns Spiritusdriking. Jeg ved godt, at der i andre Love er taget Forholdsregler derimod, og at der i andre Love er Forbud mod at udskeænke til Børn, men disse Love kommer dog ikke alle Folk i Hænde, hvorimod enhver, der vil paatage sig at have et Barn, enten et Værgeraadsbarn eller et andet Barn, absolut maa gøre sig bekendt med denne Lov, der omhandler hele dette Tilsyn, og saaledes se, hvilke Pligter de har. Vi vilde ganske anderledes komme dem ind paa Livet, og de vilde ganske anderledes faa Klarhed over, hvad Børnene maatte, og hvad de ikke maatte. Jeg er den sidste til at stille Forbud, for jeg hader Forbud overfor voksne Mennesker, overfor voksne holder jeg ikke af, at der skal sættes Forbud, der mener jeg, at et voksent Menneske, som er ved sine fulde Fem, har at tage Ansvaret for sig selv og sin egen Person, har at tage Konsekvensen af sine Handlinger, han maa svare for, hvad han gør. Men overfor Børn bliver det jo noget ganske andet. Der staar vi med Ansvaret, thi Børn kan ikke drage Konsekvensen af deres Handlinger. Vi maa gennem gode

Forbud hjælpe dem til virkelig at bevare deres legemlige og aandelige Sundhed. Jeg har haft mange Eksempler paa, at Børn har siddet sløve i Skolen og ikke har kunnet følge med, og naar jeg saa er gaaet til Bunds i det og har undersøgt, hvorfor et saadant Barn pludselig var blevet sløvt, viste det sig, at det var begyndt at ryge, i Regelen meget stærkt. Men der er ogsaa en anden Side ved den Sag, og det er den, at Børn meget ofte gennem Tobaksrygning ledes ind paa Forbryderbanen. Ogsaa herpaa har jeg haft mange Eksempler i min Skolevirksomhed. Jeg har set, at Aarsagen til, at Børn stjal fra deres Forældre eller fra andre, var den, at de vilde købe Cigarer og Cigaretter for at kunne vise sig paa Gaden og byde andre Børn Cigarer. Derved kom de ind i Elendigheden. Heldigvis har jeg, jeg maa sige til Ære for Cigarhandlerne, ofte set, at Cigarhandlere har henvendt sig til Forældre og spurgt, om det var muligt, at deres Børn havde saa mange Penge til at købe Tobak for, og derved er man kommet under Vejr med, at Pengene var stjaalne. Jeg synes, at dette Spørgsmaal er meget vigtigt, og jeg vil meget indtrængende henstille til den højtærede Justitsminister at gaa med til en Bestemmelse, som forbyder Børns Tobaksrygning paa Gaden. Jeg kan ikke se, at det kan blive vanskeligt at føre Kontrol, og det rygtes ogsaa meget snart, at Børn ikke maa ryge. Saa jeg tror, denne Tobaksrygning efterhaanden vil kunne falde helt bort.

Med Hensyn til Udgifterne ved Værgeraadsinstitutionen er der jo en Uoverensstemmelse mellem Kommissionsbetænkningen og Lovforslaget. Justitsministeren mener, at det skal være et borgerligt Ombud at være Værgeraadsmedlem, men alligevel vil Staten selvfølgelig faa ikke ringe Udgifter; der skal betales baade til Formanden og Næstformanden for Overværgeraadet, til Forretningsudvalget og naturligvis til Anbringelsen af de Børn, som kommer ind under Værgeraadene. Alle disse Udgifter skal fordeles dels mellem Staten og Forsørgelseskommunen og dels mellem Staten og Opholdskommunen. Om nu disse Udgifter er fordelt rigtigt, kan jeg ikke have nogen Mening om, det er vanskeligt at overse, om Fordelingen er